

Se chego no solpor, se por degaro

de incanxeable luz chego
a deshora

e me poño a cantar coma
quen chora

pranto de noite pecha en
día claro;

se chego no solpor, si
me declaro

eivado vagaxeiro nesta
hora

de encandecida lúa
delatora

serodio corazón, triste
paxaro;

se chego, digo, no
solpor, e veño

manco de luz, perdido, a
este recanto,

e me poño a cantar, é
porque teño

no corazón a mar xa
presentida

Mais non me importa que
se perda o canto.

Tanto me tén. A luz xa
está perdida.